

[PRZYNAUCZENIE *sb n*

G sg przynaucz(e)ni(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wskazówka natury religijnej, pouczenie [na co]:

*Szereg: »pocieszenie i przynauczenie«: Ale gdyby ośoba niektora/ ośobliwą doległość/ a obciążenie miała/ [...] może y ma tę łamę obciążliwość/ okrom poniewolenia/ słudze Kościelnemu ziawyć/ y na to podle wielkiej łwei potrzeby/ ośobliwego poćięłfenia y przynauczenia żędać. *UstKościel* 113v.*

Cf [PRZYNAUCZYĆ]

ZCh